

بسم الله الرحمن الرحيم

تفسیر موضوعی قرآن کریم

جلسه پنجم: گذرگاه شک

سید حمید حسینی

taalim.ir

- دیدگاه‌های گوناگون درباره شک
- پس از روشن شدن امکان و معیار شناخت حقیقت و نادرست بودن دیدگاه شکاکان، این پرسش مطرح می‌شود که آیا جایی برای شک باقی می‌ماند؟
- شک به معنی تساوی احتمال طرفین درست یا نادرست بودن یک امر است.
- برخی مانند دکارت درغرب و غزالی در اسلام، مبنای علم و معرفت خود را شک قرار داده‌اند و آن را اولین منزل در مسیر آگاهی می‌دانند.
- برخی مانند شکاکان، شک را آخرین منزل معرفت می‌دانند.
- بسیاری از پیروان مکاتب و مذاهب، شک را مذموم و ناشی از خباثت و پلیدی باطن می‌دانند.

◦ شک نه اولین منزل است و نه آخرین منزل و نه امری پلید، بلکه احساسی طبیعی و ابزاری برای حرکت به سوی معرفت راستین است و از این جهت، بسیار ارزشمند و مقدس به شمار می‌رود.

◦ دعوت به شک در قرآن

◦ در قرآن کریم بارها تبعیت کورکورانه از بزرگان و گذشتگان، مذمت و به شک در باورهای آنان دعوت شده است:

◦ **وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أُفَيَّنَا عَلَيْهِ أَبَاءَنَا أَوْلَوْ كَانَ**
آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ (آل‌بقرة: ١٧٠)

◦ **قَالُوا وَجَدْنَا أَبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ × قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ**
(آل‌آلیاء: ٥٣ و ٥٤)

◦ **وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ أَبَاءَنَا أَوْلَوْ كَانَ**
الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ (آل‌لقمان: ٢١)

◦ **وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتَرْفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا**
أَبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِمْ مُّقْتَدُونَ × قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَى مِمَّا

◦ **وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ أَبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أَرْسَلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ** (آل‌الزخرف: ٢٣ و ٢٤)

◦ **وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضْلَلُونَا السَّبِيلَا** (آل‌آل‌حزاب: ٦٧)

◦ در برخی از آیات به طبیعی بودن شک اشاره شده است:

◦ **فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَئُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ**
لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ (آل‌يونس: ٩٤)

◦ مذمت شک در قرآن

◦ دهها آیه در قرآن به مذمت شک اختصاص دارد:

◦ **قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِي نَا مَرْجُوا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَا نَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ أَبَاؤُنَا**
وَإِنَّا لَفِي شَكٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ (آل‌هود: ٦٢)

- منَاعٌ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدِلٌ مُّرِيبٌ (ق: ٢٥)
- وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلٍ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زَلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مِنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ (غافر: ٣٤)

- در آیاتی که به مذمت شک پرداخته شده، صفت «مریب» برای شک ذکر شده است که به معنی «اتهام زدن و سوء ظن» است.
- در آیات فراوان دیگری تعبیری چون ریب (شک همراه با انکار) و مریة (شک همراه با نزاع) نکوهش شده است:

- اَنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابُتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ (التوبه: ٤٥)

- أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أَوْلَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (النور: ٥٠)

- إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهُهُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْلَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ (الحجرات: ١٥)

- يَنَادُونَهُمْ أَلَّمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنَّتُمْ أَنفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبَّتُمْ وَغَرَّتُكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ (الحدید: ١٤)

- الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ (البقرة: ١٤٧)

- ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلُ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ (مریم: ٣٤)

- در آیات متعددی از قرآن بر ضرورت یقین تأکید شده است:

- وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (البقرة: ٤)

- هَذَا بَصَائِرٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ (الجاثیة: ٢٠)

- در آیات فراوانی از قرآن، پیروی از ظن مورد نهی قرار گرفته است:

- وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضْلُلُوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَبَعُونَ إِلَّا الظَّنُّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ (الأنعام: ١١٦)

• **وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنَّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا** إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ (یونس: ۳۶)

• جمع بندی دیدگاه قرآن درباره شک

◦ با دقت در آیات مرتبط با شک مشخص می‌شود اصل شک موضوعی کاملاً طبیعی، مقدس و برای رهایی از آسیب‌ها و انحرافات، ضروری است؛ اما مهم این است که تا به چیزی علم پیدا نکرده‌ایم، هیچ‌گونه اقدام و موضع گیری نداشته باشیم و هر گاه دلیل و علم وجود داشت، از همان آگاهی پیروی کنیم:

• **وَلَا تَأْفُفْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ** إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادُ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا (الإسراء: ۳۶)

◦ لذا پس از نقل سخن مخالفان حضرت صالح که می‌گفتند ما در درباره تو شک داریم، پاسخ وی را این‌گونه نقل می‌کند:

◦ **قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّي وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَرْزِيدُونِي غَيْرَ تَخْسِيرِ** (هود: ۶۳)